

РЕШЕНИЕ

№ 10367

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в публично заседание на 05.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **372** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно -процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба вх.№520/08.01.2026г. по описа на АССГ на М. Р. Й., ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв. Л. Б. /ПАК/ срещу Заповед №1978/16.12.2025г., издадена от мл.автоконтрольор 04 група, 01-ви сектор в отдел ПП при СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б. „З“, „бб“ от Закона за движението по пътищата на жалбоподателя е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца“.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, страда от липса на мотиви и съществени реквизити. Според жалбоподател не е извършено нарушение на дата 24.11.2025г, тъй като не е реализирано ПТП. Не са събрани доказателства и не са изследвани обективните факти и обстоятелства. Доколкото не е имало ПТП, за което е следвало да се съобщава, не е имало щети, които е следвало да бъдат установени, нито водачи на МПС и свидетели. Пояснява, че не е извършен оглед на неговото МПС, за да се установи дали има щети по него, като единствено е възприето изложеното от собственика на другото ПМС, че има щети, без да са събрани доказателства в този смисъл. Иска се отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон и нецелесъобразна. Претендират се разноски по списък.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се представлява от адв.М., която поддържа жалбата, иска се отмяна на административния акт на изложените в жалбата

съображения и се претендират разноски по представен списък.

Ответникът – младши автоконтрольор 04 група, 01сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, редовно призован не се явява, не се представлява и не излага становище.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 80-ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед №1978/16.12.2025г., издадена от мл.автоконтрольор в 04група, 01ви сектор в отдел ПП при СДВР на жалбоподателя М. Й. е наложена ПАМ по чл.171, т.1, б.„3“, „бб“ от ЗДвП временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца за нарушение на чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

В заповедта е посочено, че против жалбоподател е съставен АУАН серия АД №0669429 от 16.12.2025г., който на 24.11.2025г. , около 18.45ч., управлявал л.а.“Ф. Г.“ с табели рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]и пред бл.204 е нарушил задължението си като участник в ПТП, поради което са налице предпоставките на чл.171, т.1, б. „3“, „бб“ от ЗДвП за прилагане на ПАМ – временно отнемане свидетелство за управление на МПС до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

На 16.12.2025г. е съставен АУАН серия АД, бл.№0669429 против М. Й., за това че като водач на лек автомобил „Ф. Г.“ с табели рег. [рег.номер на МПС] на дата 24.11.2025г. около 18.45 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]и пред бл.204 поради това, че не контролира непрекъснато управляваното МПС реализира ПТП с намиращия се отдясно на него л.а.“Д. Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което напуска местопроизшествието като не уведомява компетентните органи на МВР. АУАН е съставен на основание чл.40, ал.1 и чл.43а, ал.1 от ЗАНН по ДЗ и преписка. Съгласно акта водачът е нарушил чл.20, ал.1 от ЗДвП – не контролира ППС, което управлява, и чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП-не спира и не установява последиците от ПТП. В акта е отбелязано, че от нарушението са претърпели имуществени вреди – МПС 2 лек автомобил .“Д. Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] . В АУАН е отбелязано, че нарушителят възразява, тъй като по автомобила му няма следи от ПТП. Актът е подписани предявен на нарушителя на 16.12.2025г.

В административната преписка фигурира сведение от Т. Д. К., съгласно което на 24.11.2025г. около 18.45ч. се е движел по [улица]в посока [улица]и срещу бл.204.Автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , марка „Ф.“, цвят сив, го изпреварил отляво и го задрал в лявата врата и ляв калник, огледало и част от предна броня.

Към преписката фигурира декларация от 16.12.2025г., подписана от М. Р. Й., който декларира, че на тази дата не е бил на посочения адрес, не е участвал в ПТП, по неговия автомобил няма щети.На тази дата е бил на работа от 07.00ч. до 19.00ч.

В преписката фигурира скица на ПТП към протокол-не е вписан номер, изготвена от Ч., по данни на водача на МПС 2, отразяваща местоположението на двата автомобила и докладна записка от П. Ч., относно посетено ПТП с известен напуснал л.а рег. [рег.номер на МПС] . Съгласно същата около 20.40ч. е посетен адрес [улица], до бл.204 по сигнал за възникнало ПТП с известен нарушител.

Като доказателства по делото са представени – АУАН, ЗППАМ, Сведение, декларация и скица, Справка АИС КАТ Регистрация, призовка, докладна записка, справка картон на водача и заповеди относно компетентност на актосъставителя и издателя на ЗППАМ.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извърши проверка за наличието на претендираните с жалбата основания за отмяна на оспорената заповед и провери служебно законосъобразността на същата на всички останали основания, визириани в чл. 146 от АПК.

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Разпоредбата на чл.172 от ЗДвП предвижда следното: Принудителните административни мерки по [чл. 171, т. 1](#), 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

По делото е представена заповед № 513з-12086/14.10.2025 г., с която директорът на СДВР е оправомощил лицата, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, т. 4, т. 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, като това са държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР- полицейски органи по чл. 142, ал.1, т.1 от ЗМВР. Представена е и заповед №8121з-1632/02.12.21г, издадена от Министъра на МВР, с която определя служби за контрол по ЗДвП и определя длъжностни лица от МВР да издават фишове за налагане на глоби, да съставят АУАН, да издават НП, да ползват технически средства и системи за измервания контрол, и да осъществяват контролна дейност по ЗДвП. Съгласно заповед №513з-9771/13.09.2024г на директор на СДВР Г. П. П. е преназначен на младши изпълнителска длъжност – мл.автоконтрольор II степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Пътен контрол и организация на движението“ към отдел ПП при СДВР. Следователно оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б "а", т.6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Заповедта е обективизирана в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В същата са посочени както правни, така и фактически основания за издаването ѝ.

Заповедта е издадена в противоречие със закона – основание за отмяна по чл.146, т.4 АПК. В случая мярката се прилага за нарушение по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, според която разпоредба „Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок три месеца и с глоба 200лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие“. В акта и в заповедта е посочено, че е нарушено изискването на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, според която норма „Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието“. Видно от фактическия състав на нормата водач, който е участник в ПТП трябва да спре, за да установи последиците от това ПТП, като това следва да става без да се създава опасност за другите участници в движението по пътищата.

В случая се спори, че жалбоподателят на процесната дата и час е бил водач на описаното в заповедта МПС. Спорно е участието му в причиното ПТП, като се отрича изобщо наличие на такова произшествие на описаното в заповедта място и на посочената там дата и част.

Съдът намира, че не е установено надлежно изискването на чл.171, т.1, буква „з“, „бб“ от

ЗДвП, доколкото липсват убедителни доказателства, че точно на описаното място и в посоченото време е налице реализирано пътнотранспортно произшествие, в което жалбоподателят е участвал като водач. Според дефиницията на §6, т.30 от ДР на ЗДвП „Пътнотранспортно произшествие“ е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети“. В хода на производството от страна на ответник е представена административната преписка, като към нея липсва протокол за ПТП, единствено е налично сведение от собственик на паркирано МПС и скица на ПТП, на която е визуализирано местоположението на паркирания автомобил, в АУАН е записано, че жалбоподателят е реализирал ПТП, след което напуска местопроизшествието и не уведомява компетентните органи на МВР. Актът е предявен на нарушителя и в същия е записано, че той има възражения, същият е подписан на 16.12.2025г. От същата дата жалбоподателят е представил декларация, в която декларира, че на тази дата не е бил на посочения адрес, не е участвал в ПТП, по неговия автомобил няма щети. На тази дата е бил на работа от 07.00ч. до 19.00ч.

От приобщените писмени доказателства не може да се установи, че е изпълнено изискването на цитираното по-горе от допълнителната разпоредба на закона за повреда на описаното в АУАН превозно средство и/или за наличието на някакви материални вреди, които да са в пряка и непосредствена причинна връзка с управляването на автомобила на жалбоподателя на процесната дата и час на описаното място. Никакви други доказателства за наличието на такава повреда по автомобила на жалбоподател или по другия автомобил не са ангажирани пред съда, не е извършен оглед на автомобилите с оглед установяване наличието на щети по тях, липсват и веществени доказателства – фотоснимки, записи от камери и др., от които да е възможно да се установи, че е реализирано ПТП. Описаното в докладната записка, което е в смисъл, че е реализирано ПТП от страна на жалбоподател, без в нея да фигурира отбелязване за наличие на някакви видими щети по паркирания автомобил, се явява голословно и неубедително, неподкрепено с доказателства. При липса на доказателства за ПТП и реализирани в следствие на това произшествие щети, няма как да се поддържа, че не е спазено изискването на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП и оттам, че е налице хипотезата на чл.171, т.1, буква „з“, „бб“ от ЗДвП.

Следва оспорената заповед да се отмени като незаконосъобразна.

При този изход на спора, в тежест на СДВР следва да се възложат сторените от жалбоподателя разноски по списък, които представляват ефективно заплатено адвокатско възнаграждение и държавна такса в общ размер на 516.40 евро.

Водим от изложеното, Административен съд – София-град, III отделение, 80 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №1978/16.12.2025г., издадена от мл.автоконтрольор 04 група, 01-ви сектор в отдел ПП при СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б. „з“, „бб“ от Закона за движението по пътищата на жалбоподателя е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на М. Р. Й., ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер от 516.40 евро.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.172, ал.5 ЗДвП.